

«считай (за) милость, всичко това е дългъ; ты си задълженъ да
«любишь брата по духовно-то родство съ него, и не само по това,
«а още, че ные сме членове единъ за другъ. Ако ли нѣма въ насъ
«любовь, то цѣлый съставъ на тѣло-то щѣтъ раскъсатъ. Затова о-
«бычай брата: защото ако го обычашъ придобивашъ ползъ, че не-
«пълнявашъ чрѣвъ това цѣлый законъ; а ты си обязанъ да го обы-
«чашъ като облагодѣтелствованъ отъ него».

§ 272. *Достоинство-то и важность-та на любовь-тж
къмъ ближняго.*

Господь Иисусъ Христосъ при въпроса на еднаго отъ книжни-
цитъ: *Кая есть первая всѣхъ заповѣдей*, отговорилъ му: *яко первыиши
всѣхъ заповѣдей: возлюбиши Господа Бога твоего всѣмъ сердцемъ тво-
имъ, и всею душою твоею, и всѣмъ умомъ твоимъ, и всею крѣпостію
твоею: сія есть первая заповѣдь и вторая подобна ей: возлюбиши ближ-
няго, яко самъ себе. Большая сихъ ина заповѣдь нѣсть* (Мѣр. 12. 28).
Забѣлѣзва Св. Златоустъ «Глѣдай, дума, какво високо мѣсто Господь
«далъ на любовь-тж къмъ ближняго! Что може да се сравни съ такво
«человѣколюбіе, съ таквж снисходительность? Макарь е безконечно
«растояніе-то между Господа и насъ: нѣ Богъ взаимнж-тж нашъ лю-
«бовь единъ къмъ другъ поставя близо до любовь-тж къмъ Него Самаго
«и нарича ихъ подобнж на другж-тж. За единж-тж и за другж-тж лю-
«бовь положилъ почти равнж мѣркж; и за любовь-тж къмъ Бога
«казалъ: *всѣмъ сердцемъ твоимъ и всею душою твоею*, и за любовь-
«тж къмъ ближняго — *яко сама себѣ*» (Бесѣд. 23. на Рим).

Всичко Св. Писаніе свидѣтельствува за важность-тж на
любовь-тж къмъ ближняго, когато говори, че който обыча ближ-
няго той непълнява цѣлый законъ (Рим. 13 8), съ любовь-тж
къмъ ближняго ные сея уподобяваме Богу (Мат. 5. 35). Казва
сея за Юнна Богослова, който въ свои-тѣ посланія внушава о-
собенно любовь-тж къмъ ближни-тѣ, че тоя на любовь-тж Апостолъ,
и когато се находилъ вече при глѣбокж-тж старость, пакъ непре-
станно говорилъ: «чадца, любите другъ друга». И попитанъ, зашто
той непрестанно напомня тѣмъ заповѣдъ, казалъ: че който ихъ непъл-
нява, то и сама-тя е достаточна за спасеніе-то (Блаж. Иеронимъ въ
тѣл. на посл. къ Гал. честный мин. септ. 26 день). Кой-то не люби
ближняго не може да люби и Бога. *Аще кто речетъ, яко люблю Бо-
га, а брата своего не навидитъ, ложъ есть, ибо не любяи брата сво-
его, егоже видѣ, Бога, егоже не видѣ, како можетъ любити? И сію
заповѣдъ имамъ отъ Него, да любяи Бога любитъ и брата своего* (1
Юан. 4. 20, 21). Апост. Павелъ гъвори (казва Св. Златоустъ): че
«ако дирцува любовь-та къмъ ближняго, то не е голѣма полза-та
«и отъ любовь-тж къмъ Бога. Когато обычамы нѣкого, тогава гово-
«римъ за него: който пріятеля ми обыча, той и мене обыча. Нѣ то-
«ва само-то е изразилъ и Христосъ, когато казалъ на законоучи-
«теля: *подобна ей; както и Петру: аще любиишъ Мене, паси овцы
«моя*» (Юан. 21. 16; Бесѣд. 23 на Рим).